

ikke at tale om, at man i den nyere Tid tillægger Biavlen en stor Betydning for Landbruget i det Hele, idet den ved Biernes Virksomhed spiller en stor Rolle for Planternes Befrugtning. Det formenes ogsaa, at Danmark, i Stedet for at importere ikke ubetydelige Kvantiteter Honning, haade kan og bør bringe det dertil, at Honning eksporteres. Da Ministeriet paa dette Andragende har svaret, at man ikke har fundet Anledning til at søge en saadan Bevilling som den ønskede erhvervet, anmoder man nu Rigsdagen om paa Finantsloven at oplage en saadan Bevilling, som maatte findes passende, i det attraaede Viemed. Man haaber, at Rigsdagen ikke vil aldeles afflaa dette Andragende, da der jo i vort agerbrugende Land ydes meget Lidt fra Statens Side til Landvæsenets Fremme, og da Biavlen i alt Væsentligt nærmest maa blive en Indtægtskilde for Husmænd og andre mindre Landboere. Det oplyses, at, medens Bistadernes Antal her i Kongeriget i 1838 udgjorde 86,000, var det i 1881 steget til 130,000, hvilket formentlig godtgjør, at denne Indtægtskilde dog ikke er saa ubetydelig, som man ofte er tilbøielig til at anse den for, og da den med Lethed ved en fornuftig moderne Biavl kunde mange Gange fordobles, indser man ikke rettere, end at et mindre Beløb vilde være meget vel anvendt, naar Befolkningen derved kunde blive undervist i Biavlsdriften. Kunde denne komme i den rette Gænge, antages det, at Myøden ogsaa sikkert vilde kunne fortrænge Nydelsen af Spiritus, ligesom Fabrikationen af de nu brugelige Biboliger vilde bidrage til at fremkalde Husflidsvirksomheden paa Landet. Allerede en aarlig Bevilling for 2 à 3 Aar vilde ikke kunne udrette saa ganske Lidt til Sagens Fremme.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

19. Fra Enkefru Anna Svane om Forhøielse af en hende tilstaaet Understøttelse. (Indbragt den 13de November 1883 af Folkethingsmanden for Randers Amts 2den Valgfreds, N. P. Jensen.)

Andragerinden oplyser at være Enke efter Fuldmægtig i Kalkhusforvalterkontoret ved Kjøbenhavns Boldsted C. B. Svane, som efter 38 Aars Tjeneste døde i April d. A., efterladerde hende 3 Døttre i en Alder af 17, 16 og 3 Aar. Hans Gage havde i de senere Aar beløbet sig til ca. 2,200 Kr., men da han ikke havde opnaaet nogen pensionsberettiget Stilling, var Enkens og Børnenes Stilling ved hans Død meget sørgelig. Fra Finantsministeriet fik hun en Begravelseshjælp af 200 Kr. og en aarlig Understøttelse for sig af 110 Kr., og 30 Kr. til hvert af Børnene indtil det 18de Aar, ialt altsaa 200 Kr. aarlig. En Stilling ved Adressavisen som Korrekturlæser med ca. 500 Kr., som hendes afdøde Mand havde havt, beholdt hun foreløbig og røgtede den trods dens anstrængende Karakter, Nattearbejde hveranden Aften. En af hendes afdøde Mand i sin Tid erhvervet Eiendom skal paa Grund af forskellige Forhold ikke hidtil have givet noget Udbytte, ligesom den heller ikke antages nu at ville give noget Overskud, saa at det kun har været muligt at bevare den for hende ved et af Private gjort Sammenkud af 2,500 Kr. Efter at en Ansøgning til Finantsministeriet om, at dette hos Rigsdagen vilde søge den hende tillagte Understøttelse forhøiet til et Beløb, der omtrent vilde svare til det, hun vilde have erholdt, hvis hendes Mand havde været pensionsberettiget, var blevet afflaaet, vilde hun have henvendt sig til Folkethinget med Bøn om, at det vilde hjælpe hende; men dertil er hun nu ude af Stand, da hun er bleven angrebet af en Sinds sygdom og indlagt paa St. Hans Hospital. Om hun kan helbredes, er endnu uvist, men Stillingen ved Adressavisen har hun mistet og vil ikke kunne faae den igjen. Da Forholdene for hende og Børnene saaledes ere saa sørgelige som vel muligt, andrager Overretssagsfører William Lund paa hendes Vegne om, at Folkethinget vil bevirke hende tilstaaet en forhøiet Understøttelse i Betragtning af hendes Trang og hendes Mand's ved Anbefalinger godtgjorte lange og hæderlige Tjeneste.

Efter de i Andragendet fremkomne Oplysninger foreslaar Udvalget, at det henvises til Finantsministeren.